

մերձակէտ' է մեզի , լուսնին տրամադիմութիւնը կամ սկաւառակը պղտիկ կ'երենայ , արևունը մեծ . անոր համար՝ թէ որ ան միջոցին արևուն կեդրոնական խաւարում մը հանդիպի , արևուն մէջտեղը կըխաւարի , ու բոլորտիքը լուսաւոր կը մնայ մանեակի պէս , և ան խաւարումը հանէտիչն կ'ըսուի :

Ուէ որ , ասոր ներհակ , արևուն կեդրոնական խաւարմանն ատենը ինքը հեռակէտ ու լուսինը երկրիս մերձակէտ ըլլայ նէ , արևը բոլորովին կը խաւարի , ինչպէս եղաւ 1842^{ին} յուլիսի 8^{ին}² ու մէյմըն ալ պիտի ըլլայ 1886^{ին}³ , օգոստոս ամսուն մէջ : Ո՞ստատեններս հանդիպելու մանեկաձե խաւարումը կ'իւնայ 1847^{ին} , հոկտեմբերի 9^{ին} :

ԲԱԱԿԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ԾԱՌԱԿԵԼՈՅ :

Ուէ որ ամէն օր աչքերնուս առջելը եղած կենդանիներուն ամէն յատկութիւնները չենք գիտեր , զարմանք չէ որ հեռաւոր երկիրներ միայն գրանուողներուն ալ շատ յատկութիւնները անձանօթ ըլլան մեզի : Այ տեսակ կենդանիներուն կարդը կը սեպուի նաև անիկայ որ հոս կը ստորագրենք ու պատկերն ալ կը դնենք : Ինչուան մեր ատենները աս կենդանուոյս վրայ հին բնապատումները ծուլութեան , դանդաղութեան ու խեղառութեան յատկութիւններ միայն տեսեր էին . անոր համար հասարակ անունը գրեր էին (ԾԱՅՈՒԹԱՂ³ , ուսումնականն ալ Համբագյլ կամ Յա

¹ ՀԵ-Ա-Խ-Ք կըսուի լուսնի շրջանին ան կէտը որուն վրայ լուսինն որ հասնի , երկրէս խիստ հեռու եղած ատենն է . իսկ եւճակէտը երկրիս խիստ մօտ եղած կէտն է :

² Տես հատոր Ա , երես 7 :

³ Գ.Պ. Paresseux.

ՏՐԱԳԻԿԱՅ : ԾԱՅՈՒԹԱՂ կ' ուրիշ նոր բնապատումները աւելի ջիշդ դիտողութեամբ տեսան որ ան յատկութիւնները աս կենդանուոյս վրայ ան աստիճանի սաստիկ չեն որ ինչուան անունն ալ անկէ առնուի² , ինչպէս հետագայ ստորագրութենէն ալ կ'իմացուի :

ԾԱՌԱԿԵԼՈՅ ըսուած կենդանուոյն առաջին և գլխաւոր յատկութիւնն աս է որ գրեթէ բոլոր կեանքը ծառերու վրայ կ'անցընէ . վասն զի ծառի վրայ կը ծնի , կ'ապրի , կըխաղայ , կը շարժի , կըքնանայ ու կը մեռնի : Լազմուածքն ալ այնպէս է որ իրեն կենացը և վախճանին խիստ յարմար է : Ըորս թաթ ունի , առջեկ երկուքը ետեիններուն կրկին երկայնութեքը : Ծայթերուն ծայրերն ալ իրեք իրեք ըղունկ կամ ձանկ ունի որ խիստ զօրաւոր են , և անոնցմով ծառերէն վեր կ'ելլէ , ձիւզերէն կը կախուի , ու ձիւզէ ձիւզ անցնելով ձամբորդութիւններ կ'ընէ թաւ անտառներու մէջ : Լերակուրը ծառի տերեւ է . ուստի երբոր մէկ ծառի մը տերենները ու տելով կը հատցընէ ու հարկ կ'ըլլայ որ ուրիշ ծառի մը վրայ ելելու համար վար իջնայ , ծառին ձիւզերէն վար կը ձգէ ինքզինքը , ու ետքը գետնին երեսէն գրեթէ չցչիկի պէս քաշելով քովի ծառը կ'ելլէ : Վնանալու ատեն՝ չորս թաթերովն ալ ծառին ձիւզը ձանկած շիտակ կը պառկի վըրան : Ան դիբքով կեցած ատենը կընայ նաև առջեկ թաթերուն մէկը գործածել , յն անով տերեւ փրցընել ու բերնին տանելով ուտել . ինչպէս նաև բռնուած ատենը թէ որ տերեւ տաս իրեն , մէկ թաթովը կ'առնէ , ու կուրծքին կութընցուցած կ'ուտէ : Ծայ-

¹ Լատիններէն յունական բարգութեամբ՝ Bradype . գ.Պ. Bradype , կամ Tardigrade .

² Եւրոպացի բնապատումները թէպէտ իրենց կարծիքը փոխեցին աս կենդանուոյս վրայ , բայց անունը սովորական դարձած ըլլալով մէջերնին՝ չկրցան փոխել : Իսկ մենք ծառակէտ կամ ծառանուկ անունը՝ ոչ հնցած սովորութեան մը գէմկ'ըննեք , և ոչ կենդանուոյն պատմութեանը :

որ վրան թշնամի մը գայ , կռնըկի վրայ կը պառկի ու ձանկերովը դէմ կը դնէ : Ձագը քանի որ պղտիկ է՝ իր կռնակը առած կը քալցընէ : Ինդհան րապէս վրայի գոյնը մութ մոխրագոյն է , և դունը քիչ մը դեղինի կը զարնէ . տեսակ մըն ալ կայ որ վզին վրայ ու լայն գիծ մը ունի , անոր համար Անեկառոր կ'ըսուի :

Ի՞ս կենդանին միայն հարաւային լու մերիկայի խոր և ահագին ընդարձակութք անտառներուն մէջ կը գտնուի՝ արեադարձներուն տակը . և գլխաւոր երկու տեսակ է , որոնց մէկուն ձան կերը երկերկուք են : Տեղացիք աս կենդանւոյս անունը լու կ'ըսեն , որ իրեն ձուալու ձայնին առնուած է , վասն զի երբեմն երբեմն այ կը կանչէ . ուստի լուրոպացիք աս անունն ալ կուտան , մանաւանդ հասարակ տեսակին , որ աս պատկերիս մէջինն է :

Հատ զարմանալի է աս կենդանւոյս ջղերուն զօրութիւնը . և անով ու զօրաւոր ձանկերովը դիւրաւ կ'ազատի իր թշնամիներէն . մանաւանդ թէ իր գոյնն ալ գրեթէ ծառի ձիւղերուն կեղեւին գոյնն ըլլալով՝ թշնամիները դժուար ալ կրնան զինքը տեսնել : Ինկէ ալ զարմանալի է աս կենդանւոյս դժուարաւ մեռնիլը . վասն զի սիրտն ու փորոտիքը դուրս հանելու ետքն ալ՝ ինչուան կէս ժամի չափ ոտուըներն ու թաթերը կը շարժէ . և մէկը դիտեր է որ սիրտը մարմնէն բոլորովին զատուելին ետև ալ ինչուան քսանը հինգ վայրկեան նետեր է . ուրիշ մըն ալ իր ծառային հետ մէկտեղ մէկ ժամէն աւելի աշխատեր է՝ ինչուան որ մատնաչափ հաստ չուանով մը ասոնցմէ մէկը կըցեր է խըղդել :

Ի՞տենով բնապատումները հաւտալով ձամբորդներու խօսքերուն , կ'ըսէին թէ աս այ կենդանին մէկ ժամուան մէջ հազիւ վեց ոտնաչափ տեղ կը քալէ . ուստի Պիւֆոն ալ պակասութիւնը չէ մնացած որ աս կենդանւոյս վրայ չդնէ , չո անկատարութիւն

խեղձութիւն , և ամէն տեսակ թշուառութիւն . անանկ որ բնութեան երեսէն ընկած հրէշ կամցուցանք մըն է կ'ըսէ՝ քան թէ կենդանի : Ի՞այց մեր հոս դրած ստորագրութէն յայտնի երեցաւ թէ ծառակեացն ալ իր վիճակին ամենայարմար յատկութիւներ ունի , և ուրիշ կենդանիներուն հաւասար բախտաւոր է . իսկ իրեն կարգէ դուրս կազմուածքն ու բնաւորութիւնը աւելի ալ պատճառ կուտան մեզի որ զարմանանք լուսուծոյ ամենակարողութեանը վրայ ու զինքը փառաւորենք :

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԽՍԱԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ ու ԲԵՐՔԻ ՎՐԱ :

ԴԱՍ . — Ի՞նցած անդամ խօսքերնիս հօն մնաց թէ ինչ ձար ընելու է որ ինչ և իցէ բան աժան ծախուի , որպէս զի անով հասարակաց հարըստութիւնը աւելնայ . ուստի տեսնենք թէ բերքերուն ծախքը ինչ կերպով կրնայ պակսիւլ :

ԱՅ . — Ի՞այց ես կը խնդրեմ որ առաջ ան հասկըցընէք ինձի թէ բուն հարստութեան նիւթերը որ բաներն են , և թէ բերքերուն ծախքը որն է :

ԴԱՍ . — Հատ աղէկ . ուրեմն ըսէ տեսնեմ . լուսուած լուսումը դրախտէն դուրս հանած ժամանակը ինչ բան ապսպեց անոր :

ԱՅ . — “ Պրտամբք երեսաց քոց կերիցես զհաց քո ” ըսաւ :

ԴԱՍ . — Ի՞սել կ'ուզէ թէ դուն քու աշխատանքովդ վաստակ պիտի ընես ու անով հարըստանաս . կարօտութիդ քեզի խթան մը պիտի ըլլայ որ խելք բանեցընես , ու բոլոր ուժովդ աշխատիս քու բնական կատարելութիւններդ սրելու , որով իմացուի թէ